

Gange, syntes jeg, det var bedst, at mit Forslag kom frem, især da det vilde se mærkeligt ud, da jeg havde haft det fremme i Fjor, om det ikke kom frem igen i Aar. Jeg har lovet mine Vælgere i 10—15 Aar at arbejde for denne Sag, og jeg har Gang efter Gang sagt: Der kommer en Betænkning fra den Kommission, der har siddet i 10—12 Aar og drøftet Spørgsmaalet. Jeg tør ikke kritisere de Herrer, men det er alligevel underligt, at de skal være saa længe om det. I Norge har en lignende Kommission afgivet en Betænkning — jeg staar her med et Bind af den, den bestaar af 3—4 Bind, — og denne Kommission har kun arbejdet i 4 Aar. Gennem det Materiale, her foreligger, kan jeg finde ud, hvad Kommissionen herhjemme har foretaget sig. Der staar i den norske Kommissionsbetænkning, at de har faaet at vide, at man herhjemme tænker paa at foreslaa, at de enkelte Individer fra deres 16 til deres 28 Aar skal betale 18 Kr. eller deromkring, og derigennem skal der samles en Fond. Nu synes maaske den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup), der begge er Medlemmer af Kommissionen, at det er utidigt at bringe dette frem, men de Herrer maa undskyldte mig, og jeg vil bede Dem om at komme frem med deres Betænkning, vi har længe ventet paa den. Naar de Herrer taler om Indholdet af denne Betænkning rundt omkring paa Landet ved Møder, er det underligt, at vi andre ikke ogsaa maa tale om det, og de Herrer maa undskyldte: vi maa have Lov til at pirre lidt ved de Herrer, i hvert Fald tillader jeg mig at gøre det, og jeg fortryder ikke, at jeg har gjort det.

Den højtærede Minister siger, at dette ikke er noget Forsikringslovforslag. Det sagde jeg ogsaa. Vi kan kalde det et Forsørgelseslovforslag eller et Pensionslovforslag. Et Forsørgelseslovforslag er det, for saa vidt vi kalder Embedsmændenes Pension for en Forsørgelse. Lad dem selv betale noget og saa Staten betale Resten.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) gav mig Ret med Hensyn til mine Tal, dem maa de Herrer lade staa. Vi kender ganske vist ikke Tallet paa Gruppen 62—65 Aar, men tager vi $\frac{3}{5}$ af Gruppen 60—65 Aar og udregner, at der dør flere i de første 2 Aar... (Afbrydelse af *Mads Larsen*)... dem er der flest af, og det er en Kendsgerning, at jo større Tallene er, des flere dør der... saa bliver der 20,000 Mænd og 23,000 Kvinder, og saa fremkommer det Tal, jeg har nævnt, nemlig 100,500 Mænd

og 122,000 Kvinder, altsaa godt og vel 220,000 Personer over 62 Aar.

Med Hensyn til § 7 har jeg foreslaaet, at den skulde træde i Kraft efter 5 Aars Forløb, og jeg tror nok, at de 5 Millioner Kr. vil slaa til. I Tyskland — det har jeg ogsaa faaet at vide gennem den norske Kommissions Betænkning — har de baade Sygeforsikring, Invaliditetsforsikring og Alderdomsforsikring, men de har ikke Sygekasser, og naar Invaliditetsforsikringen bliver draget fra, tror jeg, de 5 Millioner Kr. vil være nok, men det er selvfølgelig ikke let at sige.

I Anledning af de Udtalelser, som faldt baade fra Ministeren og det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), skal jeg sige, at det er rigtigt, at de forskellige Paragraffer ikke er udformede i Enkeltheder, som de burde være, naar det nøjagtigt skulde beskrives, hvorledes dette og hint skulde gaa for sig. Man kunde gøre det, men det vilde i og for sig aldrig passe alligevel. Jeg ser af det norske Udkast, som jeg staar med her, at enkelte af mine Paragraffer vilde kræve 4—5 Paragraffer, hvis de skulde udformes nærmere, men det er den Slags Ting, jeg ikke synes, der er Grund til at spille Tiden paa, det maa man forlange udført dels gennem Ministeriet og dels gennem Udvalg. Men for øvrigt kunde man godt nøjes med det, der staar her, idet vi aldrig vedtager en Lov herhjemme, uden at der er lange og tykke ministerielle Cirkulærer til at forklare den, og jo tykkere og jo udførligere Loven er, des tykkere og udførligere bliver ogsaa Cirkulæerne. Vi kan godt nøjes med lidt, naar Tanken er klar og rigtig, og saa kunde Ministeriets Cirkulærer sikkert gøre Resten. Det er rigtigt nok, at dette er samtidig et Forsikringslovforslag og et Forsørgelseslovforslag; det er et Forsikringslovforslag i den Forstand, at naar man kræver et vist Bidrag af en Mand eller en Kvinde, nemlig 1 pCt. af deres Indtægt, dog mindst 12 Kr. aarligt, er det deres Bidrag til Forsikringen. Jeg har ikke foretaget nærmere Udregninger af, hvor meget de derved kunde faa. I Norge regner man det ud paa den Maade, at det mindste, der ydes, er 2 Kr., og naar de svarer 2 Kr. fra deres 16de til deres 70de Aar, kan de faa 80 Kr. Det tror jeg ikke, vi vilde nøjes med her i Danmark, saa tror jeg hellere, vi vilde beholde Alderdomsunderstøttelsen, derfor maa der noget andet til. Det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup) sagde, at det var sært, at jeg havde sagt, at Forsikringsfolk vilde fordømme dette Lovforslag. Det er ikke saa sært.